

[C. E. Christiansen.]

andre sygdomme kan behandles i hjemmene med penicillin, hvorved hospitalsvæsenet kunne spares for mange udgifter.

Vort sundhedsvæsen burde have taget sig af denne opgave, men dette væsen synes at være noget langsomt i vendingen med hensyn til at tilrettelægge en økonomisk udnyttelse af de fordele, der knytter sig til de nyopfundne helbredelsesmidler.

Hvorvidt betalingen af hjælp til penicillinbehandling i hjemmene rettelig kan komme ind under denne lov, ved jeg ikke, men jeg synes, det var naturligt. Kan dette ikke lade sig gøre, må der vel imidlertid kunne findes andre udveje, en anden praktisk form for at føre denne såre simple og praktiske foranstaltning ud i livet. Jeg beder den højtærede minister vise forståelse for denne sag.

Jeg skal med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til hurtig og velvillig behandling og til gennemførelse i det høje ting.

Johannes Jensen: Det her foreliggende lovforslag om yderligere tilskud fra den fælleskommunale udligningsfond er imødeset ude i amtskommunerne med endnu større spænding, end da et lignende lovforslag var til behandling sidste år. Der er særlig to grunde til sygehusudgifternes stigning. Den ene er, at der stilles langt større behandlingskrav på mangfoldige områder, end tilfældet har været tidligere. Den anden er, at løningerne til vikarassistenter, ledertillæg og meget andet bliver ved at stige under forskellige former. En vikarassistent med 4¹/₂ års uddannelse kan med lidt ekstra arbejde få udbetalt en månedsløn på godt 800 kr. Allerede ved amtsbudgetternes første behandling blev man klar over, at udgiftsstigningen på sygehusdriften var betydelig større end de tilskud, som var blevet bevilget sidste år fra udligningsfonden. Overvejelserne vedrørende budgetlægningen resulterede i, at amtsrådsforeningen sammenkaldte samtlige landets amtsråd til et møde i Fredericia den 11. januar i år. Til dette ekstraordinære delegeretmøde var alle amtsråd mødt, og dér vedtog man enstemmigt en resolution stilet til regering og rigsdag, hvori man bl. a. indtrængende henstillede, at der gennemføres en yderligere forhøjelse af tilskuddet fra udligningsfonden. I resolutionen henvises der til, at det skattebeløb, der for amtskommunernes vedkommende måtte udskrives alene til dækning af sygehusudgifterne, i 1939—40 udgjorde 13,6 mill. kr., i 1945—46 27,2 mill. kr., og at der

i 1949—50 efter de foreliggende overslag måtte regnes med en udskrivning på ca. 35,9 mill. kr. Det er næsten en tredobling, der har fundet sted i løbet af 10 år trods det store tilskud fra udligningsfonden.

Ser vi på tallet vedrørende udgifterne til driften af landets sygehuse i det sidste normale år før den første verdenskrig, i 1913—14, var det kun 3,2 mill. kr., mens det beløb, som man regner med at der skal udskrives i 1949—50, er på ca. 35,9 mill. kr.; det er mere end en tidobling.

Den resolution, som amtsrådsforeningen har sendt til regering og rigsdag, danner baggrund for det foreliggende lovforslag, hvad dets økonomiske rækkevidde angår. Det er nu fjerde gang, tilskuddet fra den fælleskommunale udligningsfond må forhøjes. Den foreslåede ordning går i hovedtrækkene ud på, at de i 1948 fastsatte tilskud forhøjes henholdsvis fra 6 kr. 25 øre til 7 kr. 50 øre pr. indbygger, og fra 4 kr. 25 øre til 5 kr. pr. sygedag, hvad der skulle kunne give en forhøjelse på ca. 8,5 mill. kr. Min opfattelse er den, at disse tal bør være 8 kr. 50 øre pr. indbygger og 6 kr. pr. sygedag, for at dækning for udgiftsstigningen kan opnås.

Idet jeg takker den højtærede indenrigsminister for fremsættelsen af det foreliggende lovforslag, vil jeg gerne spørge, om det er den højtærede ministers opfattelse, at disse tilskudsforhøjelser kan dække udgiftsstigningen. Der står i bemærkningerne til lovforslaget, at det forhold mellem kommunernes og udligningsfondens andele i sygehusudgifterne, der blev tilvejebragt ved den i 1948 gennemførte midlertidige ændring af sygehusloven, opretholdes. Efter den midlertidige ændrings gennemførelse viste det sig imidlertid ret hurtigt, at tilskuddet ikke på langt nær kunne holde trit med udgiftsstigningen.

Endvidere foreslås det, at de hidtil gældende regler om statsrefusion af kommunernes udgifter til sygehusbehandling af epidemiske og veneriske patienter ophæves, jfr. lovforslagets § 4 b, idet der samtidig foretages en forhøjelse af tilskuddet fra udligningsfonden med et beløb af knap 2 mill. kr., svarende til statskassens forventede årlige udgift i de kommende år efter den nugældende refusionsordning. Der ved haves tilskuddet til sygehusenes drift jo ikke; der bliver kun tale om en direkte lettelse for statskassen.

Ligeledes foreslås der i § 2 tilvejebragt hjemmel for ydelse af sygedagstilskud for sygedage på psykiatriske afdelinger, der som følge af bestemmelsen i sygehuslovens